

NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER

Oprindelsesland: Canada

- Anvendelse:** Tollereren løber, springer og leger langs strandbredden, helt synlig for en flok ænder. Af og til forsvinder den helt ud af syne og dukker hurtigt op igen, hjulpet af jægeren, som fra sit skjul kaster små pinde eller en bold til den. Hundens leg vækker nysgerrigheden hos de ænder, der svømmer ud for kysten, og de lader sig lokke inden for skudhold. Tollereren bliver derefter sendt ud for at apportere de nedlagte eller anskudte fugle.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 8 (Apporterende og stødende jagthunde, vandhunde),
Sektion 1 (Apporterende jagthunde).
Med brugsprøve.
- Historie:** Nova Scotia Duck Tolling Retrieveren er udviklet i Nova Scotia i begyndelsen af det 19. århundrede for at lokke ("toll") og apportere svømmefugle.
- Helhedsindtryk:** Tollereren er en middelstor hund, kraftfuld og kompakt, harmonisk og godt muskuløs, med en middel til svær knoglebygning. Den er særdeles adræt, vågen og beslutsom. Mange Tollere har et lidt bedrøvet udtryk, indtil de begynder at arbejde. Da skifter det til intens koncentration og iver. Under arbejdet har hunden en hurtig og forceret aktion med hovedet strakt frem næsten i niveau med ryglinien, mens den kraftigt behængte hale er i konstant bevægelse.
- Temperament:** Tollereren er særdeles intelligent, er let at træne og meget udholdende. Den er en stærk og dygtig svømmer og har en medfødt, intens lyst til at apportere både på land og fra vand, altid på spring for det mindste tegn på, at noget skal apporteres. Dens stærke apportlyst og legesyge er egenskaber, som er væsentlige for "toller"-evnen.
- Hoved:** Tørt, med rene linier og let kileformet.
- Skalle : Den brede skalle er kun svagt rundet, nakkekuden er ikke fremtrædende, og kinderne er flade. Et passende mål for en gennemsnitshan er 14 cm (5½ ins) mellem ørerne, aftagende til 3.8 cm (1½ ins) over næseryggen. Hovedets længde er ca 23 cm (9 ins) fra næse til nakkekude, men hovedet skal være afpasset efter kroppens størrelse.
- Stop : Moderat.
- Næse : Aftagende i bredde fra næseryggen mod spidsen, med godt åbne næsebor. Farven skal være afstemt efter pelsfarven eller være sort.
- Næseparti : Aftagende i en ren linie fra stop til næsen. Underkæben er kraftig, men ikke fremtrædende. Næsepartiets underlinie forløber i en næsten ret linie fra mundvigen til kæbebenets forkant, således at dybden ved stoppet er større end ved næsen. Hårlaget på næsepartiet er kort og fint.
- Læber : Sluttes ret tæt og danner i profil en blød kurve. De må ikke være tunge og hængende.
- Kæber, bid : Kæberne er stærke nok til at bære en fugl af god størrelse, og "blød mund" er væsentligt. Det korrekte bid er et tæt saksebid, og fuldt tandsæt er obligatorisk.
- Øjne : Placeret med god indbyrdes afstand, mandelformede og middelstore. Farven er ravfarvet til brun. Udtrykket er venligt, vågent og intelligent. Øjenrandene skal have samme farve som læberne.
- Ører : Trekantede, middelstore, ansat højt og langt tilbage på skallen med basis ganske let rejst. Godt behængt bag på ørets fold, kort hårlag ved de afrundede spidser.

NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER

Side 2 af 2

- Hals:** Meget muskuløs og vel ansat. Den er middellang og uden antydning af løst skind.
- Krop:**
- Overlinie : Vandret.
 - Ryg : Kort og lige.
 - Lænd : Stærk og muskuløs.
 - Bryst : Dybt, så underbrystet når ned til albuerne. Godt hvælvede ribben, hverken flade eller tøndeformede.
 - Underlinie : Moderat optrukken bug.
- Hale:** Følger den naturlige, meget lette hældning af krydset, bred ved basis. Den er forsynet med fyldigt og kraftigt behæng, og den yderste halehvirvel når mindst til haseleddet. Halen kan bæres lavere end ryglinien, undtagen når hunden er i affekt. Da løftes halen i en høj bue op over ryggen, men uden dog at berøre kroppen.
- Lemmer:**
- Forpart:** Forbenene skal stå som to parallelle søjler, lige og med kraftig benstamme.
- Skuldre : Skal være muskuløse, med godt tilbagelagte og tilliggende skulderblade. Derved dannes et godt mankeparti, der skråner over i den korte ryg. Skulderblad og overarm har nogenlunde samme længde.
 - Albuer : Sluttes tæt til kroppen.
 - Mellemhånd : Stærk og let skråtstillet.
 - Forpoter : Med kraftigt udviklet svømmehud, middelstore, kompakte og runde, med godt hvælvede tæer og tykke trædepuder. Vildtkløer kan fjernes.
NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark.
- Bagpart:** Muskuløs og bred, virker firskåren. Vinkling af for- og bagpart skal være i balance. Benenes øverste og nederste del har omtrent samme længde.
- Lår : Meget muskuløse.
 - Knæ : Velvinklede.
 - Mellemfod : Godt lavt ansatte haser, hverken ind- eller udad drejede. Vildtkløer skal være fjernet.
NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark.
 - Bagpoter : Som forpoterne.
- Bevægelse:** Tollereren kombinerer indtrykket af kraft med en spændstig og letflydende bevægelse, der har godt fremgreb fortil og kraftigt fraskub fra bagparten. Poterne må hverken drejes ud- eller indefter, og benene skal føres i en lige linie. Efterhånden som farten øges, bør hunden gå i ét spor (single-track), og overlinien forbliver lige.
- Pels:**
- Hårlag : Tollereren er fremavlet til apportering fra isfyldt vand og skal have en vandafvisende, dobbelt pels, middel af længde og blødhed, med en mere blød, tæt underuld. Pelsen kan være let bølget langs ryggen, men er ellers lige. Nogle vinterpelse kan have lange, løse krøller foran på halsen. Bløde behæng findes ved struben, bag ørerne og bag på lårene. Forbenene har moderate frynser.
 - Farve : Farven er forskellige nuancer af rød eller orange, idet behæng og halens underside er lysere. Normalt findes hvide aftegninger mindst et af følgende steder: Halespids, poter (ikke højere end mellemhånd/-fod), på brystet og som blis. Bedømmelsen af en hund af i øvrigt høj kvalitet må ikke påvirkes af manglende hvidt. Pigmentet på næse, læber og øjenrande skal være kødfarvet - afstemt efter pelsfarven - eller sort.

NOVA SCOTIA DUCK TOLLING RETRIEVER

Side 3 af 3

Størrelse: Ideelhøjde: Hanner over 18 mdr 48-51 cm (19-20 ins)
Tæver over 18 mdr 45-48 cm (18-19 ins)

Der gives en tolerance på 2.5 cm (1 inch) over eller under ideelhøjden.

Vægten skal svare til hundens størrelse og knoglekraft. Som retningslinie kan angives 20-23 kg for en voksen han, og 17-20 kg for en voksen tæve.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

- Næseryg stigende (dish-face) eller faldende.
- Stejlt stop.
- Klart lyserød næse.
- Næse, øjenrande eller øjne ikke af den foreskrevne farve.
- Overbid.
- Store, runde øjne.
- Karperyg, svajryg.
- Slap lænd.
- Halen bæres lavere end ryglinien under bevægelse. Halen for kort, med knæk eller krummet op over ryggen, så den berører kroppen.
- Svage (bløde) håndrødder.
- Spredte, flade poter, tynde trædepuder.
- Åben pels (ikke nok tilliggende, løs).
- Mangelfuld substans hos en voksen hund.
- Størrelse mere end 2.5 cm (1 inch) over eller under idealstørrelsen.

Diskvalificerende fejl:

- Sommerfuglenæse.
- Overbid større end 3 mm (1/8 inch).
- Underbid, skævt bid.
- Manglende svømmehud.
- Hvidt på skuldrene, omkring ørerne, på halsens overside, henover ryg og flanker.
- Pelsen med sølvagtigt skær, grålig eller med sorte partier.
- Enhver anden pelsfarve end røde eller orange nuancer.
- Enhver skyhed hos voksne hunde.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, som påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

☒ ☒ ☒

Standarden udgivet af FCI 5 FEBRUAR 1999

*Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
OKTOBER 1999*

☒ ☒ ☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i JANUAR 1998 ☒ ☒ ☒